

KÉT HÍD KÖZÖTT...

— Gyere, sétáljunk egyet az Erzsébet-híd és Lánchíd között... Ne tarts tőle, nem lesz unalmas a séta. Meglátod, izgalmasabb, látketőbb lesz, mint akkoriban, amikor az izgalmat itt a korzón mérész dekoltázsok, selyemharisnyás lábszárak, léha pletykák és üres viccek gerjesztették. Ma más, újarcú város tárul itt elének a két híd között... A jazz unott szinkópá helyett a munka üteme zeng itt merőben újszerű melódiát. A romok helyén új távlatok nyíltak, a szűk terek kitérültek, — no de gyere velem, megmutatom.

— Innen már szabadon gyönyörködhet az új Lánchíd nemes, nyugodt trében. Milyen friss, harmonikus így is ez az üresen feszülő vezet. Hát még ha novemberben megtelik étellel, forgalommal, busszal, autóval, az újjáéledés dühörgő ritmussal! Rá se ismersz majd erre az eddig szinte kihalt tájakra. A hároméves terv — itt is szinte kitapintható — feltámasztotta hatótárból, amit a gyilkos romboló szándék romokká omlasztott.

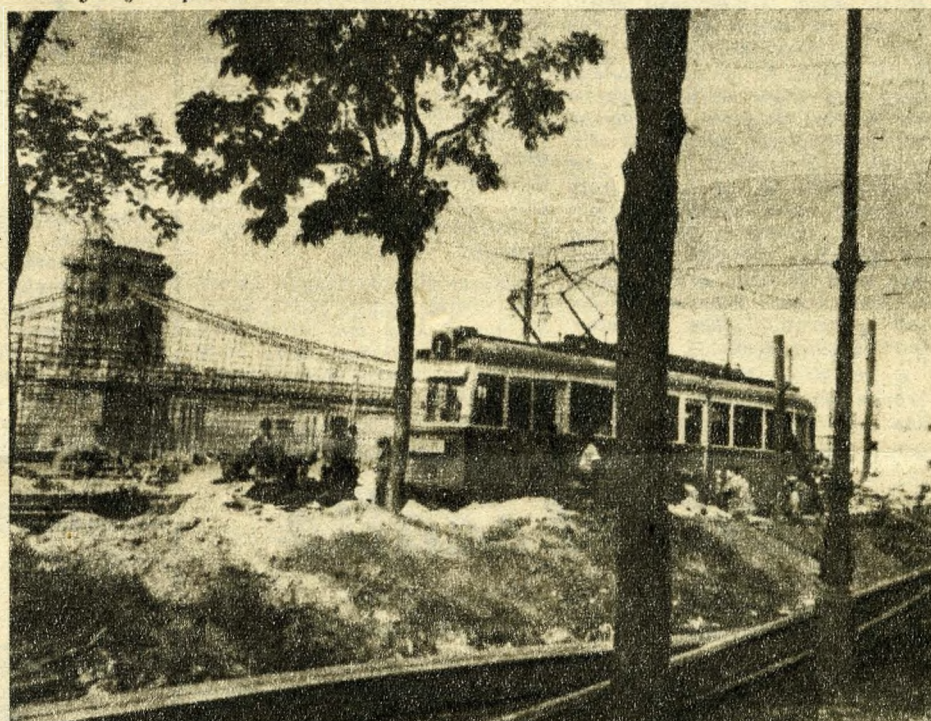
— Látod, a kecses Erzsébet-híd büszke íve mint hanyatlott a Duna örvényébe — fasztrák robbantották fel — s vele együtt a régi úri, kényelmes-dölyfős világot. De ná, már ott sűrűnek a ronások körül, akár a dolgozók hangyák, a szürke emberkéek és bontják, hordozzák el a törmelékeket, hogy helyükbe majd újat építsenek. Daruk ágaskodnak, gépek berregnek, — hosszú évek hanyagunkája kell hozzá, hogy egyszer majd felépítsék azt, ami egy gombnyomástól röppent a levegőbe. Vigyázzunk, pajtás, soha ne ismétlődjék meg ez a szörnyűség velünk!

— Nicsak, hogy kitérült, milyen új levegőt kapott a Vigadó-előtti Molotov-tér jólismert horizontja. Az elhordott romok helyén már sima a térség, — tavaszra már a FŐKERT jóvoltából smaragd-zöld pázsit s virágok tarkasága pihenteti majd a szemet. Addig is, amíg az ületékesek eldöntik, vajjon új szállók épüljenek-e a romok helyére vagy maradjon meg végleg ez a felszabadult, levegős-virágos térség, kellemes séta- és játszóhely lesz ez a terület a dolgozók és gyermekeik számára.

— Hallod, milyen zengő ritmust ver ki a katalpás a fehér köveken, onnan a rakpart szegélyéről? A szétrombolt viaduktok, a Lánchíd-főig vezető útvonal sebeit gyógyítják avartott kezek. A kövek is újjászületnek itt a munka termékeny lázában s a tervezők pontos körzöje alatt. Jövőre már újjászületik a romboló Dunapart

— Szálljunk csak fel egy percre a villamosra, gyereünk át a Lánchíd alatti alagúton. Ugye milyen érdekes látvány? A sötét aluljáró torkolatából a 17-as munkaritmussal nyugtató képére vetődik a kildás.

— Tegyük csak egy kis vargabetűt a Széchenyi-tér sarkára! Ugye, rá se ismersz erre a környékre, eddig soha nem látott távlat nyílt meg itt is a Harmincad-utca torkolatánál! Már csak a romok csontjait távolítják el itt s a hatalmas telken rövidesen megkezdik a Külkereskedelmi Minisztérium hatalmas palotájának építését. Egyre növekvő kivételünket, bővülő külkereskedelmünket irányítják majd innen.

— Nézd, még rácsos háló védi a 2-es villamosnak a Lánchíd alá kitépült új pályatestét. A csádkányok még most egyengetik el a kő- és földhalmokat s máre a Lánchíd megnyílik, belesimul az új villamosvonal is az új térség harmóniájába. Megsokszorozódik a forgalma majd a dunaparti villamosnak, amikorra itt a tervek szerint a Lloyd-palota telkén felépül az új Nemzeti Színház!

Es az öt éves terv megtelíti új tartalommal a két híd között megnyílt tágas távlatokat! Mennyi munka, mennyi termékeny fáradozás, mennyi lehetőség! A hároméves terv 14 milliárdja elegendő volt ahhoz, hogy országosan és fővárosszerte eltávolítsuk a romokat, helyreállítsuk a pusztításokat. Látod a jövő lehetőségeit, amit a 47 milliárdos befektetéssel valósít meg? Megérted, ugye, mit jelent a tervek köcsön, — te ne maradj, siess, jegyezz!